

Relevantný trh:

Porušenie: Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2009) 4416 vydaného dňa 10. júna 2009 o udelení pokuty za uskutočnenie koncentrácie v rozpore s článkom 7(1) Nariadenia rady (EEC) číslo 4064/89 (Prípád COMP/M.4994 *Electrabel/Compagnie Nationale du Rhône*) a alternatívne zrušenie alebo zníženie výšky pokuty udelenej žalobcovi týmto rozhodnutím.

Všeobecný súd sa zaoberal nasledujúcimi pojmami

Súťaž- Koncentrácie- Rozhodnutie o udelení pokuty za uskutočnenie koncentrácie- Závazok suspendovať koncentráciu- Závazok uviesť dôvody- Chyba v posúdení- Premlčacia doba- Výška pokuty

Informácie o rozsudku: Všeobecný súd rozhodol dňa 12. decembra 2012 vo veci T-332/09, ktorej predmetom je návrh žalobcu, aby Všeobecný súd

- primárne zrušil napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu;
- alternatívne zrušil článok 2 a 3 napadnutého rozhodnutia alebo aspoň znížil výšku pokuty udelenej žalobcovi týmto rozhodnutím;
- nariadil Komisii uhradiť trovy konania.

Do roku 2003 kapitál spoločnosti Compagnie nationale du Rhône (CNR), zaoberajúcej sa rozvojom údolia Rhôny, bol vlastnený výlučne verejnými entitami, ktorých kapitál bol v rukách štátu. Na základe francúzskeho práva (2001-1168- Murcef právo), CNR má mať väčšinu kapitálu a hlasovacích práv v rukách verejného sektora. Dvaja najväčší akcionári boli Société nationale des chemins de fer français (SNCF) a Électricité de France (EDF). EDF sa muselo vzdať svojich akcií na základe rozhodnutia Komisie o jeho koncentrácii s nemeckou spoločnosťou Energie Baden-Württemberg AG ('EnBW'). Electrabel France (žalobca), dcérska spoločnosť Electrabelu, ktorá je súčasťou GDF Suez skupiny, kúpil všetky akcie spoločnosti EDF. 24. 7. 2003 žalobca uzavrel akcionársku dohodu s Caisse des dépôts et consignations (CDC), v súvislosti so získaním akcií SNCF subjektom. Dohoda obsahovala ustanovenia o koordinovanom hlasovaní, ustanovenie o žalobcovom práve na kúpu a predaj akcií v prípade zrušenia Murcef práva, ustanovenie o práve na namietanie proti dohode o zosúladenom hlasovaní, ktoré by niektorá zo strán uzavrela s iným akcionárom. 23. 12. 2003 žalobca nadobudol vlastníctvo k akciám držaným EDF a Obchodnou a priemyselnou komorou Villefranche and Beaujolais (Francúzsko), čím si zvýšil podiel na 49.95% kapitálu a 47.92% hlasovacích práv v CNR. 9. 8. 2007 sa žalobca spojil s Komisiou v súvislosti so získaním stanoviska Komisie vo veci žalobcovho získania *de facto* kontroly v CNR. 17. 12. 2008 žalobca obdržal od Komisie vyhlásenie, v ktorom Komisia dospela k predbežnému záveru, že došlo ku koncentrácii medzi žalobcom a CNR. 23. 12. 2003 bez predbežnej notifikácie, čím došlo k porušeniu článku 7(1) Nariadenia č. 4064/89, v znení Nariadenia 1310/97.

Primárny nárok dožadujúci sa zrušenia napadnutého rozhodnutia.

Druhý žalobný dôvod, domnelé porušenie článku 3(3) a článku 7(1) Nariadenia č. 4064/89 a porušenie princípu, že Komisia je povinná dodržiavať pravidlá, ktoré si ona sama stanovila.

Žalobca sa v paragrafe 25 tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila jeho získanie výhradnej kontroly v CNR s účinkom k 23. 12. 2003, zvlášť vo vzťahu k tvrdeniu, že stabilná zmena kontroly nastala v tento deň. Komisia argumentovala okrem iného jeho 49,95 % podielom na akciách, 47,92% podielom na hlasovacích právach, úplnou väčšinou v predstavenstve (a úmyslom si ju udržať), prednostným právom na upísanie ostatných akcií CNR.

Žalobcov druhý žalobný dôvod, ako vyplýva z paragrafu 27, je rozdelený do 3 častí. Prvá časť- Komisia nezobrala do úvahy základné charakteristiky CNR. Druhá časť- Komisia nesprávne aplikovala test uvedený v jej Usmernení a urobila veľa faktických chýb, ktoré ovplyvnili posúdenie jej väčšiny. Tretia časť- Komisia urobila tri chyby, ktoré ovplyvnili ostatné údaje v napadnutom rozhodnutí: (i) fakt, že žalobca má väčšinu v predstavenstve CNR od 2003; (ii) stanoviská manažérov CNR a Suez group; (iii) existencia prednostného práva na upísanie niektorých CNR akcií.

Z paragrafu 35 a nasledujúcich vyplýva, že argument Komisie, že navrhovateľov žalobný dôvod je neefektívny, na základe uznania porušenia v návrhovej forme CO musí byť odmietnutý. Aj keď navrhovateľ napadol iba dĺžku trvania porušenia, akceptácia jeho argumentov by mohla viesť k parciálnemu zrušeniu napadnutého rozhodnutia, ako aj Komisia potvrdila.

Druhá časť druhého žalobného dôvodu, nekompetentnosť a nesprávnosť aplikácie testu stanoveného v Usmerneniach Komisie a chyby ovplyvňujúce posúdenie skutočností vzťahujúcich sa na držanie väčšiny na valných zhromaždeniach CNR.

Prvé tvrdenie

Ako hovorí paragraf 40, pri posudzovaní, či operácia predstavuje koncentráciu, Komisia musí aplikovať kvalitatívny, skôr ako kvantitatívny test kontroly spoločnosti. Z paragrafov 44 a nasl. je zrejmé, že Komisia vychádzala z účasti akcionárov na Valnom zhromaždení. Aj menšinový akcionár vie dosiahnuť „kvalifikovanú menšinu“ vzhľadom na prítomnosť akcionárov na valnom zhromaždení- žalobca mal takto mať až 60% hlasovacích práv. Žalobca v paragrafe 49 argumentuje, že v rokoch 2000- 2003 sa akcionári nezúčastňovali valného zhromaždenia pre úlohu, ktorú tam v tom období zohrával EDF- mali v neho dôveru. Nie je na to však žiadny dôkaz. Ďalšie tvrdenie žalobcu, podľa ktorého malí akcionári mohli pokračovať v domnienke, že akcie EDF sú stále v rukách verejného sektora, je nepresvedčivé podľa rozhodnutia súdu v paragrafe 56, nakoľko nezávislosť správcu akcií EDF znamená, že nie iba verejné záujmy budú reprezentované.

Druhé tvrdenie

Žalobca tvrdil, že Komisia pochybila v úvahe, že 23. 12. 2003 mal navrhovateľ matematickú istotu získania majority na valnom zhromaždení CNR. Na to, aby tú istotu nemal, by účasť musela byť 95,48 % (paragraf 58). Žalobca argumentuje tým, že počas rokov 2000-2003 došlo k nárastu účasti na valných zhromaždeniach, teda po roku 2004 bude ešte o 20 % vyššia. Nárast 2000-2003 však nebol konzistentný; aj pri najlepšej účasti, v júli roku 2006, mal žalobca stále väčšinu na valnom zhromaždení (paragraf 62). Žalobca argumentoval aj rozhodnutím MAN/Scania, v žalobcovom prípade však ide, oproti účasti na konci roku 2003 a žiadanej účasti 95,48%, o nárast viac ako dvojnásobný ako v prípade MAN/Scania; v žalobcovom prípade ide o extrémne vysokú účasť, kým pri MAN/Scania išlo o účasť nad 60% (paragraf 65).

Tretie tvrdenie

Žalobca má v paragrafe 67 za to, že tvrdenie Komisie neprijímajúce existenciu štrukturálnych a strategických väzieb medzi CNR a verejným sektorom je chybné. Súd v paragrafe 70 uviedol, že na základe veľkej roztrieštenosti ostatných akcií CNR je sotva

uveriteľné, že náhly nárast účasti akcionárov z verejného sektora na valnom zhromaždení by mal reálny dopad na hlasovanie. Navyše, vzhľadom na akcionársku dohodu, od augusta 2003 tvorili hlasy účastníkov dohody (žalobca a CDC) 77,72 % všetkých hlasov (paragraf 72). Na to, aby žalobcove návrhy neuspeli na valnom zhromaždení, musela by byť prítomnosť aspoň 95,48% a CDC a akcionári verejného sektora by muselo hlasovať proti žalobcovi (75). Väzby s verejným sektorom síce nie je možné vyvrátiť, ale keďže ich žalobca nepreukázal, tento argument súd v paragrafe 79 zamietol.

Prvá časť druhého žalobného dôvodu, opomenutie základných charakteristík CNR a prvé tvrdenie tretej časti druhého žalobného dôvodu, chyby ovplyvňujúce skutočnosti vzťahujúce sa na držanie väčšiny v predstavenstve CNR.

Prvá časť druhého žalobného dôvodu

Ad 1) Vplyv Francúzskeho štátu na vedenie CNR (zostavenie a úloha predstavenstva a dozornej rady, vládny komisári, štátny kontrolór). Žalobca mal 2 z 3 osôb (aj keď na návrh vládnych kontrolórov- paragraf 88) tvoriacich esenciálny orgán určujúci obchodné vedenie a manažment CNR. Dozorná rada síce kontroluje predstavenstvo, ale jej kompetencie nie sú také široké, aby mala rozhodujúci vplyv na stratégiu CNR. Navyše, v prípade konfliktu týchto dvoch orgánov, rozhodné slovo by malo valné zhromaždenie, kde má žalobca väčšinu (paragraf 86). Vládny kontrolóri majú iba poradnú úlohu (paragraf 91). Navyše, žiaden z týchto argumentov nevyvracia žalobcovu možnosť určovať predstavenstvo v budúcnosti- vzhľadom na akcionársku dohodu (paragraf 94).

V súvislosti s ex post kontrolou vykonávanou Súdom audítorov a parlamentným výborom, žalobca neuviedol žiadne špecifické dôkazy na vysvetlenie, ako tento typ intervencie môže byť braný do úvahy v súvislosti s existenciou de facto kontroly v rukách minoritných akcionárov (paragraf 101). Žalobca na pojednávaní nešpecifikoval právomoci vládnych komisárov, žiadne zmienka nebola ani o úlohe štátneho kontrolóra (paragraf 103). Tak či onak, ich úloha sa medzi rokmi 2003-2007 nezmenila, dohliadajúce inštitúcie stále existovali v 2007, kedy žalobca kontaktoval Komisiu v súvislosti s nadobudnutím de facto kontroly CNR (paragraf 109). Kontrola vykonávaná Francúzskym štátom pomocou Štátneho kontrolóra nekorešponduje s konceptom kontroly podľa Nariadenia č. 4064/89 (paragraf 114)

Ad 2) Vplyv Murcef práva. Z paragrafu 120 vyplýva, že Komisia správne rozlišuje medzi právnou kontrolou CNR, ktorá je nemožná podľa Murcef práva a de facto kontrolou, ktorú môže mať aj menšinový akcionár. Tento prípad je podobný rozhodnutiu Komisie 1999/594, keď Samsung nadobudol de facto samostatnú kontrolu AST, aj keď na základe dohody medzi akcionármi nemohol mať viac ako 49,9 % akcií (paragraf 123).

Ostatné tvrdenia tretej časti druhého žalobného dôvodu súvisiace s chybami ovplyvňujúcimi ostatné skutočnosti označené v napadnutom rozhodnutí.

Ad 1) Chyby v posúdení v súvislosti s industriálnou a obchodnou úlohou EDF v CNR počas obdobia 2004-2006. EDF odstúpilo z CDR operačného manažmentu v súvislosti s rozhodnutím EDF/EnBW, podľa ktorého EDF po prvé, nebude vykonávať hlasovacie práva vo valnom zhromaždení CNR alebo nebude mať reprezentantov v predstavenstve CNR v budúcnosti; po druhé nákup elektriny od CNR medzi aprílom 2001 a aprílom 2006 v súvislosti s umožnením CNR vstupu na trh elektriny (paragraf 130). EDF zohrávalo dostatočne významnú rolu, takže Komisia nemôže tvrdiť, že navrhovateľ nadobudol 23. 12.

2003 celú operačnú a obchodnú úlohu predtým pripisovanú EDF (paragraf 133). Tento názor žalobcu je vyvrátený súdom v paragrafe 134, nakoľko existencia dohôd medzi EDF a CNR nie je v rozpore s možnosťou CNR definovať svoju vlastnú obchodnú a industriálnu politiku. V súvislosti s nákupom elektriny, ide o možnosť CNR, nie povinnosť predávať elektrinu EDF. Ani toto nebráni existencii samostatnej politiky (paragraf 137). V paragrafe 141 a nasledujúcich sú stanovené súvislosti s dcérskou spoločnosťou žalobcu EDR (Énergie du Rhône) a CNR. Z paragrafu 150 vyplýva, že žalobca nedokázal pochybenia Komisie v súvislosti so žalobcovým získaním EDF industriálnej úlohy a centrálnej úlohy operačného manažmentu CNR.

Ad 2) Chyba v posúdení v súvislosti so skutočnosťou založenou na tvrdeniach manažérov CNR, žalobca a Suez. Aj pri tomto tvrdení sa jedná o to, či koncentrácia existovala už v 2003 alebo až 2007. Toto tvrdenie žalobcu bolo zamietnuté, okrem iného na základe pozorovania Komisie, podľa ktorého zo zmienky zo zasadnutí predstavenstva CNR 19. 5. 2004 o „dcérskej spoločnosti veľkej priemyselnej skupiny“ vyplýva, že CNR a Suez nemali iba bežné obchodné vzťahy (paragraf 159); alebo na základe vety predsedu dozornej rady CNR na valnom zhromaždení 28. 6. 2007, podľa ktorej CNR má príkladné miesto v Suez skupine (paragraf 162).

Ad 3) Chyba v posúdení v súvislosti so skutočnosťou založenou na existencii prednostného práva v prospech žalobcu. Z paragrafu 174 vyplýva, že existencia prednostného práva, ktorého výkon záleží na zmene Murcef práva, ustanovuje sekundárny faktor v tvrdení Komisie, že existovala de facto kontrola, ktorá je odvodená z iných súvislostí.

Prvý žalobný dôvod, domnelé porušenie článku 7(1) Nariadenia č. 4064/89 a porušenie článku 253 EC spočívajúce v tom, že Komisia nesprávne charakterizovala porušenie a že napadnuté rozhodnutie obsahuje kontradikciu v podkladoch.

Žalobca v podstate tvrdí, že ako podklady napadnutého rozhodnutia neformulujú zistenie v operatívnej časti, že išlo o porušenie článku 7(1), ale umožňujú zistenie porušenia článku 4(1) nariadenia (paragraf 177). Z paragrafu 185 vyplýva, že Komisia konala správne pretože fakt, že žalobca ju mal kontaktovať skôr, ešte neznamená, že v danom prípade ide o porušenie povinnosti notifikácie. Porušenie povinnosti suspendovať koncentráciu, ako je zjavné zo znenia článku 7(1), môže existovať bez ohľadu na to, či bola koncentrácia notifikovaná alebo nie.

Nariadenie definuje kontrolu ako možnosť výkonu rozhodného vplyvu skôr ako aktuálny výkon tohto vplyvu, preto argumenty žalobcu v súvislosti so vznikom koncentrácie, nadobudnutím podielu od EDF, nemôžu uspieť (paragraf 189). V súvislosti so skončením doby, kedy bol článok 7(1) porušený, rozhodujúcim momentom bude autorizácia koncentrácie Komisiou alebo udelenie výnimky z povinnosti suspendovať koncentráciu. V tomto prípade sa porušenie skončilo 9. 8. 2007 (paragraf 190). V súvislosti s argumentom, že Komisia nenariadila suspendovanie koncentrácie, keď sa o nej v lete 2003 dozvedela, súd v paragrafe 194 stanovil, že z toho nemožno vyvodiť žiaden záver. Iba nariadenie 139/2004 v článku 8(5) výslovne stanovuje, že Komisia môže uskutočniť potrebné opatrenia, nariadenie 4064/89 takú možnosť neuvádza. Každopádne, aj v prípade nariadenia 139/2004 ide o možnosť, nie povinnosť. V súvislosti so zlým subsumovaním porušenia, žalobca často krát uvádza, že k žiadnemu porušeniu nedošlo. Toto žalobcovo tvrdenie je teda neodôvodnené (paragraf 196).

Alternatívny nárok, dožadujúci sa zrušenia článkov 2 a 3 napadnutého rozhodnutia, alebo, aspoň, znížil výšku pokuty udelennej žalobcovi týmto rozhodnutím

Tretí žalobný dôvod, domnelé porušenie článku 1 Nariadenia č. 2988/74 v tom, že právo Komisie uložiť pokutu žalobcovi bolo premlčané

Ako vyplýva z paragrafov 199-216, žalobca tvrdí, že na základe článku 1(1) Nariadenia č. 2988/74, začiatok porušenia je datovaný na 23. 12. 2003, prvý akt, ktorý by mohol efektívne zabrániť plynutiu času sa vyskytol 17. 6. 2008, alebo 5 rokov po tom, odkedy sa porušenie začalo. Komisia naproti tomu tvrdí, že jej ohlásenie námietok z dňa 17. 12. 2008 prerušilo plynutie premlčacej lehoty na základe článku 2 spomínaného nariadenia. Ad 1) Ako bolo povedané pri primárnom žalobnom nároku, porušenie sa týkalo článku 7(1), nie článku Nariadenia č. 4064/89, preto tu bude plynúť 5 ročná premlčacia lehota. Navyše, súd dal v paragrafe 206 za pravdu Komisii, ktorá tvrdila, že písmeno a) článku 1(1) sa týka porušení procedurálneho charakteru. Preberané porušenie nemá výslovne tento charakter. Ad 2) Porušenie trvá tak dlho, dokiaľ koncentrácia nie je odobrená Komisiou. Ide teda o súvislé porušenie podľa odseku 2. Argument žalobcu, ktorým podporuje svoje tvrdenie francúzskym súťažným právom, nie je opodstatnený, keďže toto právo sa nevzťahuje na právo EÚ. Žalobcovo tvrdenie, že takto sa premlčanie neskončí nikdy, nemôže byť prijaté. Ad 3) Tak či onak, Komisia urobila prvý úkon 17. 12. 2008, takže aj keby plynula 5 ročná lehota, porušenie sa nepremlčalo.

Štvrtí žalobný dôvod, domnelé porušenie článku 14(2) Nariadenia č. 4064/89 a porušenie princípu proporcionality, náležitej správy (*sound administration*) a oprávnených očakávaní

Prvá časť, chyby v posúdení a neprimeranosť výšky pokuty s odkazom na cieľ pokuty

Komisia tvrdí, že pokuta 20 miliónov eur tvorí iba 0,42 % maxima stanoveného právom a 0,04 % celoročného obratu Suez skupiny v roku 2007 (47, 5 miliárd eur) (paragraf 225).

Ad 1) Vážnosť porušenia. V prvom argumente žalobca uvádza: po prvé, žalobca uvádza, že porušenie spáchal neúmyselne (paragraf 231). Ako je judikatúrou ustálené, porušenia spáchané neúmyselne nie sú z pohľadu ich dopadu na súťaž menej závažné ako úmyselné (paragraf 237). To, že nedbanlivosť môže byť braná do úvahy ako poľahčujúca okolnosť pri pokute, neznamená, že to ovplyvňuje povahu porušenia (239). Navyše, toto porušenie má ďaleko od ospravedlniteľného omylu (240). Po druhé, Komisia mala pravdu v tvrdení, že porušenie článku 7(1) Nariadenia č. 4064/89 je vážnym porušením, pretože aby bola kontrola zlúčení efektívna a nedošlo k vážnym narušeniam súťaže, zlúčenia musia byť notifikované (paragraf 235).

Druhý argument- porušenie nemalo dopad na súťaž. Ako vyplýva z paragrafu 246, efektívnosť ex ante kontroly závisí od povinnosti notifikácie vopred a v suspendovaní zlúčenia až do rozhodnutia Komisie. Malý dopad na súťaž vyplývajúci z ex post analýzy nemôže byť rozumne rozhodujúcim faktorom pre určenie závažnosti porušenia ex ante kontroly.

Tretí argument- vážna povaha porušenia je založená na skutočnosti, že otázka de facto výlučnej kontroly by si vyžiadala komplexnú skutkovú a právnu analýzu v 2003. Komisia argumentuje (paragraf 249): po prvé, žalobca má dostatočné právne zdroje na analýzu, ide o veľkú entitu, koncentračné EÚ právo využil už niekoľkokrát, to žalobca nenamieta; po druhé, získanie kontroly bolo predvídateľné, tu žalobca odporuje, keďže ide o de facto získanie kontroly v špecifickom subjekte. Súd v paragrafe 253 stanovil, že žalobca mal kontaktovať Komisiu v decembri 2003 aspoň pre to, aby posúdila, či ide o koncentráciu; po

tretie, existujú tu precedensy, žalobca sa nemohol spoliehať na to, že v čase porušenia neexistovala ustálená judikatúra na túto otázku.

Ad 2) Trvanie porušenia. Komisia tvrdí, že 3 roky, 7 mesiacov a 17 dní, počas ktorých trvalo porušenie je veľmi dlhá doba. Podľa žalobcu tak Komisia nekorešponduje so svojimi vlastnými rozhodnutiami, kedy dlhšie porušenia označila ako priemerné, ani so svojimi predchádzajúcimi Usmerneniami, kde sa doba 1 až 5 rokov berie za priemernú. Relevancia prípadov založených na predchádzajúcich Usmerneniach je napadnuteľná. Taktiež sa inak bude posudzovať doba pri dlhotrvajúcom kartely ako pri tomto type porušenia (paragraf 265). Súd v paragrafe 267 stanovil, že Komisia je oprávnená vziať do úvahy trvanie porušenia v tomto prípade.

Ad 3) Poľahčujúce okolnosti. Po prvé, v súvislosti s nedbanlivosťou, súd dáva za pravdu Komisii, že v prípadoch ako je tento je úmysel ťažké stanoviť. Navyše, argumentácia žalobcu, že Komisia nezohľadnila princíp rovnakého zaobchádzania, odvolávajú sa na podobné rozhodnutie č. 1999/594, neobstojí, pretože skutkové okolnosti nie sú totožné, prinajmenšom tam išlo o prvé rozhodnutie na základe článku 14 Nariadenia č. 4064/89. (paragrafy 272-276). Po druhé, v súvislosti s neutajovaním, to, že Komisia nevyšetrovala, neznamena, že sa prezumuje legalita konania. Navyše, utajovanie by tvorilo súčasť úmyslu (paragraf 277).

Ad 4) Proporcionalita pokuty. Vzhľadom na ročný obrat Suez skupiny sa pokuta nezdá byť neprimeraná. Žalobca argumentuje podstatne nižšími pokutami uloženými v iných prípadoch (rozhodnutie 1999/459- 33 000 eur, rozhodnutie 1999/459- 219 000 eur). Súd v paragrafe 284 a nasledujúcich stanovuje, že tieto rozhodnutia sú založené na iných skutkových okolnostiach ako napadnuté rozhodnutie, ide o staršie rozhodnutia porušenia článku 14 Nariadenia č. 4064/89.

Druhá časť, neprimeranosť pokuty s odkazom na cieľ pokuty- odradiť a nedostatok koherencie súťažnej politiky Komisie

Žalobca tvrdí, že by mal dostať imunitu ako paralelu k programu zhovievavosti využívanému pri karteloch (paragraf 290). Súd považuje túto paralelu za neúčinnú, napr. pretože pri karteloch ide o tajné porušenia. Rovnako súd zamietol poukázanie žalobcu na podobnosť s kartelovým porušením v prípade COMP/C.39181 (Candle Waxes), kde bola uložená pokuta 19,8 milióna eur (paragraf 292). Analýza rozhodnutia 1999/594 potvrdzuje, že pokuta môže byť uložená aj v prípade absencie zlého úmyslu (paragraf 298). Žalobcov návrh, aby bola pokuta iba oznámená, ale neuložená, by podľa súdu nesplnilo odstrašujúci efekt pokuty. V súvislosti s oprávnenými očakávaniami súd má za to, že žalobca sa nemôže spoliehať na výšku pokút udelenú pred 10 rokmi (paragraf 299). Ďalej žalobca argumentuje rozhodnutím súdu T-99/04 *AC-Treuhand v Commission* [2008]- malá pokuta uložená v tomto prípade však nemôže byť rozhodujúca pre súčasný prípad (paragraf 300). Rozhodnutia národných protimonopolných autorít nie sú relevantné (paragraf 301).

Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamietá;**
- 2. Electrabel znáša trovy konania.**

Viac informácií o rozsudku je dostupných na:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=131705&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1005690>